

ÉL RÓI**Alapige: 1Mózes 16,13a. (1Mózes 16,1-15.)**

1. BEVEZETÉS | Van, aki szereti; van, aki nem. Van, aki szerint fontos; van, aki szerint fő-
 lősleges. Az *anyák napjához* is sokféleképpen állnak az emberek. De az anyai hivatás, mert az
 édesanyákon is múlik az, hogy milyen lesz jövő nemzedéke, az egyik legfontosabb hivatás,
 aminek meg vannak a nehézségei, amit gyakran nem vesznek észre azok, akik élvezhetik áldá-
 sait. Egy édesanya írta egy cikket, aminek azt a találó címet adta: „*Láthatatlan vagyok*”. Bizo-
 nyosan voltak/vannak Édesanyák közöttünk is, akik hasonlóan éreztek/érzenek néha a család-
 jukban forgolódva: *láthatatlan vagyok*. Hozzájuk, és nem csak hozzájuk szól a mai igehirdetés,
 ami *egy édesanyáról szól*, aki egészen hasonló dolgon ment keresztül!

FELOLVASNI AZ 1MÓZES 16,1-15-ÖT!

2. A LÁTHATATLAN EMBER | *Egy anyáról, Hágárról szól ez a történet.* Ő egy egyiptomi
 rabszolga, aki szökésben volt gazdái: Ábrám és Száraj elöl, akik csak egy eszközt láttak benne,
 az ő céljaikat szolgálta. *Mint sok rabszolgával, Hágárral is rosszul bántak.* Láthatatlan érezte
 magát, hiszen nem voltak jogai, sem méltósága, szabadsága, sem választási lehetősége. A fel-
 olvasott ígerészből úgy tűnik, hogy Hágár nem tudja, mit akar. *De azt tudja, hogy mit nem akar*
 – *nem akarja, hogy láthatatlan legyen!* Ezért éli át olyan katartikusan azt a pillanatot, amikor
 találkozik Istennel. Teljesen érthető tehát az öröme: „*Te vagy a látás Istene!*” – „*Te vagy az*
Isten, aki lát engem!”

3. ÉL RÓI | Így szólítja meg Hágár: *Isten, aki lát, vagy a látás Istene.* S ez a megszólítás többet
 mond el arról, hogy neki mire van szüksége, mint arról, hogy ki is valójában Isten. Mert a
 leggyakrabban a szükségünkön keresztül tapasztaljuk meg legmélyebben az Ő jelentését. Há-
 gár, aki jelentéktelennek érezte magát, ezért kiált fel így: **ÉL RÓI!** *A látás Istene, aki számára*
nem vagyok láthatatlan!

4. EGYEDÜLÁLLÓ TÖRTÉNET | Hágár története egyedülálló! **(1)** Az Ószövetségben ő az
 egyetlen nő, akit név szerint szólít meg Isten. **(2)** Ő ad nevet adhat Istennek, eddig a pontig
 ugyanis Isten jelentette ki magát különböző neveken, hogy így mutakozzon be az embereknek:
Élohim – Az Egyetlen Isten, *Jahve* – A szövetség Istene, *El Shaddai* – A mindenható. De Hágár
 csak egy rabszolganő volt, aki nem felségében és nagyságában ragadta meg az Urat, hanem
 személyesen úgy és amiben szüksége volt rá.

5. MIÉRT ERŐLKÖDNÉL? | Hágár látszani akarása mögött az mély emberi vágyunk áll,
 hogy észre vegyék mi is itt vagyunk ebben a világban, és hogy a mi életünk is ér annyit, mint
 másoké. Ezt a vágyunkat használja ki a közösségi média, ahol bárki láttatathatja magát, és ami
 azt az illúziót adja, hogy látszunk is. Milliárdok erőlködnek azért, hogy észre vegyék őket. **Pe-
 dig nem kellene ennek így lennie!** Dávid ezt vallotta: „*Alaktalan testemet már látták szemeid;
 könyvedben minden meg volt írva, a napok is, amelyeket nekem szántál, bár még egy sem volt*
meg belőlük.” Zsolt. 139,16. Isten tehát mindenki más előtt **látott**, azaz elképzelt bennünket a léte-
 zésünkben, megteremtett minket, és azóta sem hagyott magunkra. Minden hitelenségünk elle-
 nére is értékesnek tart bennünket. Nem kell erőlködnünk, hogy meglásson, neki elég az, hogy
 létezzünk.

6. ISTEN LÁTTA ŐT | Hágár történetében két olyan részlet is van, amire talán fel sem figyelünk olvasás közben. **(1)** „Az Úr angyala rátalált...”^{16,7} Hágár nem volt láthatatlan! Isten számára nem! Menekülhetett gazdája elől, de Isten elől nem bujdoshatott el. Nem mert Isten küldetése az, hogy *megkeressen minden elveszett életet.*^{Mt. 18,11.} **(2)** „Honnan jössz, és hová mégy?”^{16,8a} Isten látja Hágár nyomorúságát. A két kérdésre Hágárnak szüksége volt ahhoz, hogy tisztázza a helyzetét. Ez az a két kérdés, amit nekünk is fel kell tennünk mielőtt döntünk életünk választójain. „Honnan jössz?”, azaz mondd ki az érzéseid, fogalmazd meg a helyzetedet. „Hová mégy?”, azaz miért akarsz, ki vagy mi előtt menekülsz, és mit remélsz attól, amit tenni akarsz. Hágár, mint ahogyan a legtöbben csak az első kérdésre tudunk válaszolni. „*Úrnőm elől, Száraj elől futok.*”^{16,8b} De arról fogalma sem volt, ahogy gyakran nekünk sem, hogy a döntésünk, miatt hová is tart az életünk.

7. ISTEN MÁSKÉNT LÁT | A látás Istene azonban nemcsak Hágár múltját és jelenét, hanem a jövőjét is látta. Látta, hogy Hágárnak két út között kell döntenie, ahogy mi is minden döntésünkkel e kettő közül választunk, az *áldás* és az *áldatlanság*, az *Isten velem van* és az *Istennek hátat fordítok* útja között. „*Térj vissza úrnődhöz, és alázkodj meg előtte!*”^{16,9} – hangzik a látás Isteneinek parancsa. És ez a parancs leleplezi előttünk azt, hogy Hágárt saját ösztönei, érzései és helyzet értékelése egy olyan úton indította el, amin nem várta őt áldás, nem várta őt boldogság.

A könnyebb, a jobbnak remélt utak gyakran nem az áldás, sokkal inkább az Istennek hátat fordítás útjai. Könnyebb kilépni egy házasságból, otthagyni egy munkahelyet, lemondani feladatokról, könnyebb követni a vágyainkat, menni a saját ösztöneink, érzéseink után, mint elfogadni azt, hogy Isten visszaküld oda, ahol harcainkon és kellemetlenségeinken túl az áldás várna bennünket. S bár úgy szól Hágárnak Isten parancsa, hogy engedelmeskedjen Szárajnak, visszatérésével valójában a látás Isteneinek engedelmeskedett, és a küzdelmekkel együtt mégis inkább az áldást választotta. Hágár visszatért, engedelmeskedett, vajon mi melyik utat választjuk? Elfogadjuk-e azt, hogy a látás Istene másként lát, mint ahogyan mi látunk?

8. ISTEN JOBBAN LÁT | Sőt nemcsak másként, hanem jobban is, többet is lát! Egy édesapa mesélte, hogy nézte a lánya kedvenc hörcsögét, amint az megpróbálta kiszabadulni a ketrecéből. A kis állat úgy gondolta, hogy sokkal jobb világ várja őt a ketrecen kívül. De a férfi látta azt, amit a hörcsög nem. Látta a kutyájukat, aki csak arra várt, hogy a hörcsög szabad legyen, és ő lecsaphasson rá. A hörcsög nem értette azt, hogy a ketrec valójában áldás és védelem.

Gyakran olyanok vagyunk, már bocsánat, mint ez a házi hörcsög. Megpróbálunk kiszabadulni valamilyen bezártságból vagy megpróbáltatásból, arra gondolva, hogy ha valahogy kijutunk belőle, akkor szabadok leszünk. Hágár történetet megtanít arra, hogy Isten lát bennünket, látja a sorsunkat, a nyomorúságunkat, látja a helyzetünket. Hágár története megérteti velünk, hogy nem vagyunk láthatatlanok előtte. S ha megpróbáltatásainkban úgy nézünk ki, mint Hágár, látni fogjuk Istent irántunk való irgalmában. Hágár története megtanít a nehezebbet választani, hogy döntéseink ne érzéseinken és ösztöneinken nyugodjanak, hanem Isten akaratán. Isten velünk van és az ő jelenléte a valódi áldás. Engedelmeskedünk vagy megyünk a magunk feje után?

A francia író, *Paul Claudel* ezt írta: „*Krisztus nem azért jött, hogy véget vessen a szenvedésnek. Nem azért jött, hogy megmagyarázza a szenvedést. Azért jött, hogy megtöltse azt jelenlétével.*” Legyen velünk az Úr, a látás Istene, aki számára egyikünk sem láthatatlan!